

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7827/2560

พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสงขลา โจทก์ นาย ก. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 133 ทวิ, ป.วิ.อ. มาตรา 134/2,

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6, ป.วิ.อ. มาตรา 226, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7,

พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26,

พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 75,

พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91,

พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 92, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1,

พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา

12, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 101, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 126, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ.

มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 56,

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 144

ย่อ / หลักกฎหมาย

การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ซึ่งหากผู้ต้องหาร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนแยกกระทำเป็นส่วนคดีในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและให้น้องจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการสอบสวนนั้น และในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าการถามเด็กหรือคำถามใด อาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้พนักงานสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการเฉพาะตามประเด็นคำถามของพนักงานสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของพนักงานสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นกรณีเฉพาะบางฐานความผิดเท่านั้น ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการข่มขืนต่อสู ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชกชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีร้องขอตามที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ.อ. มาตรา 133 ทวิ นั้น มิได้หมายความว่ารวมถึงความผิดต่อ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นกรณีความผิดอื่น ทั้งผู้ต้องหาเป็นเด็กไม่ได้ร้องขอให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการสอบสวน พนักงานสอบสวนจึงไม่จำเป็นต้องจัดให้น้องจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการสอบสวน ผู้ต้องหาด้วย ข้อเท็จจริงประกอบคำรับสารภาพของจำเลยที่ให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวนจึงชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 134/2 ประกอบมาตรา 133 ทวิ ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6 และเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226 แล้ว พฤติการณ์ที่จำเลยเบิกความว่าไปซื้อน้ำดื่มและพบน้ำดื่มพิษกระท่อมที่ยังเหลืออยู่ในหม้อซึ่ง ๘. กับพวกนั่งดื่มอยู่ จึงไปขอดื่มแล้วผสมกับโค้กและยาแก้ไอดื่มกิน โดยมีการกรองน้ำที่ได้จากการต้ม แต่จำเลยให้การชั้นสอบสวนว่า ขณะถูกจับกุมตนกำลังต้มน้ำพิษกระท่อมเพื่อดื่มกิน ดังนั้นไม่ว่าจำเลยดื่มเองหรือน้ำดื่มใบพิษกระท่อมที่ ๘. ดื่มไว้

อยู่แล้ว จำเลยมากรองเพื่อดื่มกินอย่างเดียว การกระทำของจำเลยมีลักษณะเป็นตัวการร่วมกันในการต้มใบพืชกระท่อม เมื่อปรากฏปริมาณที่ต้มถึง 2.6 ลิตร ทั้งยังมีอุปกรณ์เป็นหม้อ และใบพืชกระท่อมที่ยังไม่ต้มจำนวนมาก ประกอบกับมีคนจำนวนมากมาว่าสุมรวมตัวกันและวิ่งหลบหนีไปได้ และมีการผสมยาแก้ไอและน้ำอัดลมลงไปในน้ำต้มใบพืชกระท่อมทำให้มีความรุนแรงขึ้นกระทบบต่อคนในสังคมจำนวนมากหากได้ดื่มกิน การกระทำของจำเลยจึงเป็นการ "ผลิต" ยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 (พืชกระท่อม) ตามนัยแห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 26, 57, 75, 76, 91, 92, 100/1, 102 พระราชบัญญัติยา พ.ศ.2510 มาตรา 4, 12, 101, 126 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 ริมของกลางที่เจ้าพนักงานเก็บรักษาไว้ จำเลยให้การรับสารภาพข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยไม่ได้รับอนุญาต และข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 โดยไม่ได้รับอนุญาต ปฏิเสธข้อหาอื่น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 26 วรรคหนึ่ง, 57, 75 วรรคสอง, 91, 92 วรรคสอง (ที่ถูก 92 วรรคหนึ่ง) พระราชบัญญัติยา พ.ศ.2510 มาตรา 12, 101 วรรคหนึ่ง ให้รอการกำหนดโทษจำเลยไว้ 2 ปี โดยให้ควบคุมตัวจำเลยไว้ในสถานพินิจ 4 เดือน เพื่อบำบัดอาการติดยาเสพติดและเรียนหนังสือหรือฝึกอาชีพระยะสั้น หลังจากนั้นคุมความประพฤติจำเลยไว้ 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือน ภายในกำหนด 1 ปี และให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสอดส่องตรวจสอบประพฤติของจำเลยเพื่อหาสารเสพติด ห้ามจำเลยคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความประพฤติไม่ดี และยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 144 ริมของกลางที่เจ้าพนักงานเก็บรักษาไว้ ข้อหาอื่นในท้าย โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับบทความผิดตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ.2510 มาตรา 12, 101 วรรคหนึ่ง ยกฟ้องโจทก์ ข้อหาความผิดฐานร่วมกันผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 (พืชกระท่อม) โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายเสียด้วย นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า ในชั้นนี้มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์เพียงประเด็นเดียวว่าจำเลยมีความผิดฐานร่วมกันผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 (พืชกระท่อม) โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่าในความผิดฐานร่วมกันผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 (พืชกระท่อม) โดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 กฎหมายมิได้บังคับว่าพนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการสอบปากคำผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134/2 ประกอบมาตรา 133 ทวิ แต่อย่างไรก็ดี ประกอบกับผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กไม่ได้อำนาจให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการสอบปากคำ ข้อเท็จจริงประกอบคำรับสารภาพของจำเลยที่ให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวน จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134/2 ประกอบมาตรา 133 ทวิ และเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 แล้ว ศาลชั้นต้นจึงสามารถนำคำรับสารภาพในชั้นสอบสวนของจำเลยดังกล่าวมาฟังประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์เพื่อลงโทษจำเลยได้

เห็นว่า ตามมาตรา 133 ทวิ ซึ่งตามมาตรา 134/2 ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 133 ทวิ มาใช้บังคับ โดยอนุโลมแก่การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี นั้น การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีซึ่งหากผู้ต้องหาร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนแยกกระทำเป็นส่วนสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการสอบสวนนั้นและในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นว่าการถามเด็กหรือคำถามใด อาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจเด็ก อย่างรุนแรง ให้พนักงานสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เป็นการเฉพาะตาม ประเด็นคำถามของพนักงานสอบสวน โดยมีให้เด็กได้อ่านคำถามของพนักงานสอบสวนและห้ามมิ ให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นกรณีเฉพาะบางฐานความผิดเท่านั้นได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการข่มขืนต่อผู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชก ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ตาม ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิด ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุกซึ่งผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่ เกินสิบแปดปีร้องขอตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 133 ทวิ นั้น มิได้หมายความว่าความผิดต่อ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ซึ่งเป็นกรณีความผิดอื่น ทั้งผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กไม่ได้ ร้องขอให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการสอบสวนพนักงานสอบสวนจึงไม่จำเป็นต้องจัดให้มีนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการสอบสวนผู้ต้องหาด้วย ข้อเท็จจริง ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยที่ให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวน จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 134/2 ประกอบมาตรา 133 ทวิ ประกอบพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 และเป็น พยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 แล้ว ซึ่งพยานหลักฐานของโจทก์ได้ความว่า จำเลยเบิกความว่าไปที่ชนาที่เกิดเหตุพบ น้ำดื่มพีชกระป๋องที่ยังเหลืออยู่ในหม้อซึ่งนายธีรยุทธกับพวกนั่งดื่มอยู่ จึงไปขอดื่มแล้วผสมกับโค้ก และยาแก้ไอดื่มกิน โดยมีการกรองน้ำที่ได้จากการต้ม บรรจุขวด 2 ขวด ปริมาตร 2.6 ลิตรหนัก 2.6 กิโลกรัม บรรจุถุงพลาสติก 1 ถุง ปริมาตร 70 มิลลิลิตรหนัก 70 กรัม น้ำดื่มพีชกระป๋องพร้อมเศษ ใบพีชกระป๋องในหม้อต้มปริมาตร 300 มิลลิลิตรหนัก 300 กรัม อันเป็นส่วนหนึ่งของของกลางใน คดีนี้ แต่จำเลยให้การไว้ในช่วงสอบสวนหลังเกิดเหตุ 1 วัน โดยรับว่าขณะถูกจับกุมตนกำลังดื่มน้ำ พีชกระป๋องเพื่อดื่มกิน ดังนั้นไม่ว่าจำเลยดื่มเองหรือน้ำดื่มใบพีชกระป๋องนั้นนายธีรยุทธดื่มไว้ อยู่แล้ว และจำเลยมากรองเพื่อดื่มกินอย่างเดียวการกระทำของจำเลยก็มีลักษณะเป็นส่วนตัว การ ร่วมกันในการดื่มน้ำดื่มพีชกระป๋องนั้น เมื่อปรากฏปริมาณที่ดื่มถึง 2.6 ลิตร ทั้งยังมีอุปกรณ์เป็นหม้อ และใบพีชกระป๋องที่ยังไม่ดื่มจำนวนมากประกอบกับมีคนจำนวนหลายคนมาดื่มสุ่มรวมตัวกันและ วิ่งหลบหนีไปได้ และมีการผสมยาแก้ไอและน้ำอัดลมลงไปในน้ำดื่มใบพีชกระป๋องทำให้มี ความรุนแรงขึ้น กระทบต่อคนในสังคมจำนวนมากหากได้ดื่มกิน การกระทำของจำเลยจึงเป็นการ "ผลิต" ยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 (พีชกระป๋อง) ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 แล้ว ตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษามา ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น อนึ่ง ที่ศาลทั้งสองกำหนดให้ส่งตัวจำเลยไปควบคุมที่สถานพินิจเป็นเวลา 4 เดือน เพื่อบำบัดอาการติดยาเสพติดและให้จำเลยเรียนหนังสือหรือฝึกวิชาชีพในระยะสั้น จากนั้น

ให้คุมประพฤติจำเลยไว้ 1 ปี โดยให้จำเลยรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือน ให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจคุมตรวจสืบสาวเพื่อหาสารเสพติด ห้ามจำเลยคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความประพฤติไม่ดีและยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ยังไม่เป็นการเหมาะสมเห็นควรแก้ไขเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติเสียใหม่ให้เหมาะสม โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 วรรคสาม (10) กำหนดให้นักจิตวิทยาประจำศาลชั้นต้นประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามสภาพปัญหาเพื่อป้องกันมิให้จำเลยกระทำความผิดขึ้นอีก พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานร่วมกันผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 ด้วย และกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของจำเลยเสียใหม่ โดยให้นักจิตวิทยาประจำศาลชั้นต้นประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันประเมินสภาพปัญหา และจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูให้ตรงกับสภาพปัญหาของจำเลยและครอบครัวให้ปฏิบัติภายในกำหนดระยะเวลาการกำหนดโทษ และเสนอต่อศาลชั้นต้นพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อมีการปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้นักจิตวิทยารายงานผลการปฏิบัติตามแผนให้ศาลชั้นต้นทราบตามระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด หากจำเลยหรือบิดามารดาไม่ปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูให้ศาลชั้นต้นเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 137 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9

องค์คณะ

พิสิษฐ์ สุดลาภา · พิศล พิรุณ · จิรนิติ หะวานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7827/2560>